

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • december 2013

En resa som förändrade mycket

Resan till det heliga landet gav starka minnen. På biblisk mark fick bibeltexterna nytt liv. Men mötet med den delade staden skakade också om. Läs rapporten från fördjupningsresan i församlingens regi.

Sid 2

Allt fler pilgrimsvandrar

På medeltiden då pilgrimsvandringen var en folkrörelse vandrade man till de heliga platserna för bön och bot. I dag, i vår stressade tid, lockas allt fler att pilgrimsvandra. Den moderne pilgrimen tilltalas av kombinationen yttre och inre resa, att vandra i enkelhet och gemenskap.

Sid 4-5

FOTO: HÅKAN FLANK / MARIA HOLMERIN NORD

Någon utomstående som lyssnar och hjälper

Ibland går en relation i stå, man håller på att glida isär. Ibland ställs man inför problem som man inte kan lösa själv. Då kan man behöva någon utomstående att prata med, någon som kan hjälpa till att lösa upp knutarna. Så har församlingens familjerådgivning fungerat för George, Tina och Karin och många fler.

Sid 6

Tron på en kraft som bär är kärnan i hennes kall

Julia Andersson är ny kyrkvård i församlingen. Ett första uppdrag i en målmedveten framtidsplanering.

Hon vill bli präst, ett val som det tog lång tid att komma fram till. Men nu har Gud visat henne att hon är på rätt väg.

Porträttet Sid 7

Vem ledde mina steg till mormor?

Vad fick min vän att skriva ett tröstande brev till mig när jag som bäst behövde det? För Ingrid är det uppenbart att Gud agerar i relationer människor emellan på ett sätt som inga ord kan beskriva.

Jag och Gud Sid 8

En alldeles vanlig torsdag...

... i Brännkyrka församling. Det händer något nästan hela tiden i båda församlingens kyrkor. Mötesplatser och gemenskaper står öppna för alla. Ung som gammal, tjej som kille, troende, tvivlare eller sökare. I det mänskliga mötet kan vi växa tillsammans, liksom var och en för sig.

Som församling vill vi öppna möjligheten för så många som möjligt att hitta sin gemenskap. Vägen

till kyrkan och till tron följer ingen given karta. Alla vandrar sin väg.

Torsdagen är bara en av veckans sju dagar, och vi berättar ändå inte allt som händer. Varenda dag sker nya möten i gemenskaper som har plats för flera. På vår hemsida hittar du mer information om vad Brännkyrka församling bjuder in till. Vill du vara med, ta emot, ge och dela – välkommen!

”Vid den tiden”.

Ledaren Sid 2

”När tiden är inne”

”Vid den tiden”, så läste vi i evangeliet på julgudstjänsterna, vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivras. Lite senare stod det om Maria att ”när tiden var inne” för henne att föda, så födde hon sin förstfödde.

”Vid den tiden” anger en historisk händelse. Det handlar om kronologisk tid, den kan anges till år, månader, dagar eller till och med timmar och minuter. Det är tid som kan mätas. På grekiska används ordet *chronos* om den vanliga, mätbara, och precisa tiden.

Men det finns ett annat ord för tid i den gamla grekiskan, *kairos*. Det är den det handlar om när det står om Maria att tiden var inne för henne att föda. Kairos-tid är något helt annat än *chronos*-tid. Det handlar om ”den rätta tiden”, ögonblicket då barnet är fullgånget och kvinnans kropp är redo. Det handlar om ett särskilt skede på något sätt, eller när någon tidpunkt är rätt ur Guds synvinkel. Jesus föds till jorden vid rätt tid, enligt Guds plan.

Den rätta tiden, när är den för oss? Jag

tror att det är när jag möts av ett oväntat leende, den där dagen när allting är mörkt. Eller när något händer i precis sista sekunden från att det annars skulle ha varit försent. Eller när man blir så fångad av något att det känns som om den vanliga tiden stannar.

”Vid den tiden”, då ska jag... förändra mitt liv, sluta röka, gå ner i vikt, börja ta hand om mig själv, byta arbete, bryta upp... Kanske är ett årsskifte rätt tid för många saker. Vi verkar i alla fall tro det, eftersom det är nu vi ger oss själva löften om förändringar. Eller kanske inte! Nyårsafton är ju trots allt bara *chronos*-tid. Tänk om det behövs *kairos*-tid för att kunna göra viktiga förändringar. Jag tror att det är så, och visst kan det väl vara det som är förklaringen till att så många nyårlöften bryts. Det är först ”när tiden är inne” som man klarar av att genomföra det som är svårt.

Ibland är det bara dags. Vår församlingsgräns mot Svenska kyrkan Hägersten ändras vid årsskiftet. Vi säger inte adjö, utan välkommen tillbaka, till er som då

hör till Hägersten, men som ändå vill vara med i det som vi gör i Brännkyrka församling (se texttrutan på sidan åtta om hur du kan fortsätta få hem vår församlingstidning). Med motorvägen som en gigantisk avdelare, är det rätt tid att ändra gränsen i formell mening. I verkligheten behöver det inte betyda särskilt mycket. Det är bara dags nu.

När tiden är inne i ditt liv hoppas jag att vi möts, i ett leende, i ett möte med samtal eller kanske vid nattvardsbordet i gudstjänsten. För dessa möten är det alltid *kairos*-tid som gäller, det är Guds tid, den rätta tiden.

”Hur snabbt, o Gud, vår tid förgår.

Vi börjar nu på ett nytt år,

det gamla gick till ända.

Så lägger vi med tro och hopp

det nya året och dess lopp

i dina goda händer.

Du har var dag nåd bevisat, sorgen lisat,

oss bevarat och emot allt ont försvarat.”

Sv Ps 515:1

Eva Abragi

Berättelse från en resa

Inget blir riktigt detsamma igen

”Hur har du haft det?” – det är väl den vanligaste frågan vi får, hemkomna efter en resa. Jag är nyligen hemkommen, tillsammans med 14 andra, från en fördjupningsresa i församlingens regi till Israel och Palestina.

Jag har förstås fått frågan, jag också. Hur har du haft det? Så svårt att svara på! En resa till det heliga landet är omskakande, intressant, rolig och sorglig. Sorglig med tanke på muren som skär som en kniv genom landet och delar människor och mark åt, som göder fördomar om palestinier respektive judar och som är en skyrmf mot mänskliga rättigheter.

Inget blir detsamma igen när du har gått genom checkpointen, gränskontrollen till Betlehem. Likt boskap blir man föst genom kontrollerna, där unga uttråkade soldater sitter med geväret i knät. Vad gör detta med människor, att dag ut och dag in tvingas passera här, stå i sommarhettan i timmar, komma försent till arbetet eller mötet inne i Israel, förödmjukas av de unga soldaterna? Och vad gör det med soldaterna, de unga israeliska männen och kvinnorna? Muren

är förödmjukande för både judar och palestinier.

Vårt hotell låg i gamla stan i Jerusalem; trånga gränder med barsar som lockar med Jesusstatyer, kors, krimskrams, guideböcker, sniderier i olivträ, vackra tyger och keramik. Överallt är religionen närvarande, från minaretutropen som blandas med kyrkklockorna, till de ultraortodoxa judarnas tinningslockar och gammaldags kläder, där de skyndar fram i gränderna. Så strax utanför gamla stan och Jaffaporten; exklusiva moderna affärer. Och överallt turister, eller snarare pilgrimer, i grupper från jordens alla hörn.

Nutida möte med vår kyrkas rötter

Några starka minnen: morgonmessa på Olivberget med utsikt över Jerusalem, här får bibeltexterna nytt liv. Fredagens sabbatsgudstjänst tillsammans med Rabbis for human rights, värmen och engagemanget hos dessa judar som verkar för fred mellan folken. Mötet med den protestantiske palestinske prästen och eldsjäl Ashraf Tannous i Betlehem. Han talar om en framtid där både judar och palestinier lever i fred i samma land. Det finns hopp!

Allt detta mot den mörka klangbotten som finns i den judiska identiteten: förföljelserna genom årtusenden och mänsklighetens svarta hål: förintelsen. Vårt besök på förintelsemuséet i Jerusalem dröjer sig kvar.

Jag tror att resor förändrar oss, får oss att se komplexiteten i skeenden som vi annars bara läser om i dagstidningen. Vår pilgrimsresa var en sådan resa, där vi mötte vår kyrkas rötter i en nutid som pockar på engagemang. Kyrkan, vår hemvist, måste vara en del av detta myller av människor som vill förändra och hitta en lösning, där orden från profeten Sakarja blir verklighet:

”... Jag ska förintala alla stridsvagnar i Efraim, alla hästar i Jerusalem. Krigets vapen skall förintalas. Han skall förkunna fred för folken, och hans välde skall nå från hav till hav, från floden till världens ände.”

Naivt? Kanske. Men om prästen i Betlehem kan hoppas, vilka är vi att tvivla?

Ann-Christine Janson

FOTO: ULLA SUNDIN

SVENSKA KYRKAN Brännkyrka församling

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö

TELEFON 08-447 11 00 vx

TELEFONTIM må-fr 9.00–15.00

E-POST: brannkyrka.info@

svenskakyrkan.se

WEBBPLATS www.brannkyrka.org

KYRKOHERDE Eva Abragi

447 11 13

ADMINISTRATIV CHEF

Niclas Hjorth 447 11 12

BESÖKSADRESSER

**BRÄNNKYRKA KYRKA OCH
FÖRSAMLINGSEXPEDITION**

Götalandsv. 189–191, Älvsjö

BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00

FAX 08-86 09 22

VAKTMÄSTERI 447 11 40

HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED

FÖRSAMLINGSLOKALER

Fruängens kyrkogata 1–7

FAX 08-88 12 20

PRÄSTER

Kristina Grahn 447 11 00

Ann-Christine Janson

447 11 30

Katia Lidell 447 11 41

Anna Geijer Lindgren 447 11 03

Jean-Luc Martin 447 11 11

Kerstin Millevik Lyktberg

447 11 27

Cecilia Thunberg 447 11 42

DIAKONER

Anna Hirsch 447 11 28

Eva Lundström 447 11 25

Maria Sterner 447 11 04

Éva Szabó Westerlund

447 11 39

Jennyfer Trinder 447 11 16

MUSIKER

Peter Gunnarsson 447 11 29

Minna Heimo 447 11 06

Robert Zelizi 447 11 17

Lillemor Zielinski 447 11 35

PEDAGOGER

Pernilla Axerup 447 11 07

Ingemar Cederlund 447 11 23

Lovisa Oscarson 447 11 05

Michael Turner 447 11 44

INFORMATÖR

Kari Malmström 447 11 09

e-post: fornamn.efternamn

@svenskakyrkan.se

Mötesplatser

En torsdag i Brännkyrka församling

FOTO: HÅKAN FLANK

Vårfrukyrkan
Mariasalen 09.00

Qigong, meditation och bön

Fysisk och mental träning. Vi gör ett antal rörelser som syftar till att komma i balans med kropp och själ. Vi avslutar med 15 minuters meditation i tystnad.
Terminsavgift 600 kronor, fika ingår i avgiften.

KONTAKT: Bertil Närding 073-671 20 93

Brännkyrka
församlingshem
10.30–12.00

Tonträffen

Blandad kör för daglediga. Vi sjunger all möjlig musik och medverkar regelbundet i församlingens gudstjänster.

KONTAKT:
Robert Zelizi 08-447 11 17

Vårfrukyrkan
"vardagsrummet"
13.00–15.00 *ojämna veckor*

Kyrktorgscafé

Kom in på en fika! Vi umgås, talar om stort och smått, handarbetar eller får bara vara...

KONTAKT: Éva Szabó
Westerlund 08-447 11 39

Brännkyrka
församlingshem
14.30–16.00

Delfinerna

För dig som går i mellanstadiet. Vi pratar, skapar och umgås!

KONTAKT:
Lovisa Oscarson, 08-447 11 05
Maria Sterner, 08-447 11 04

DESSUTOM PÅ TORSDAGAR

Vårfrukyrkan, kyrkkällaren 14.00–17.00

Grottan – öppen mellanstadieverksamhet. Samtal, "veckans Jesus", pingis, biljard, ekologiskt fika. **Terminsavgift 100 kronor.**

KONTAKT: Ingemar Cederlund, 08-447 11 23

Brännkyrka församlingshem 16.30–17.15

Sjöänglarna – musiklektioner för barn 4–6 år

KONTAKT: Lovisa Oscarson 08-447 11 05

Brännkyrka församlingshem 19.00–20.30

Brännkyrkakören – damkör med blandad repertoar och regelbunden gudstjänstmedverkan.

KONTAKT: Lillemor Zielinski 08-447 11 35

Vardagspilgrim – se sid 4 • Brännkyrka vokalensemble – se sid 8

EN TORSDAG I MÅNADEN

Brännkyrka församlingshem 18.00–19.30

Bibeltudiegrupp – KONTAKT: Eva Abragi 08-447 11 13

Afton mellan himmel och jord, Vårfrukyrkan 18.30 – program med varierat innehåll – se hemsida och annonsering.

Brännkyrka kafé, 14.00–15.30, Brännkyrka församlingshem – samtal och gemenskap, programpunkt, andakt – **avgift 40 kronor** – se hemsida och annonsering.

Skyddsängeln lyser upp vintermörkret

Brännkyrka församlings änglareflex finns att köpa i våra kyrkor och övriga lokaler för 10 kronor. Försäljningsintäkten går till Stadsmissionen.

Välkommen Kristina!

Under vårterminen kommer Kristina Grahn tillbaka till oss. Hon var pastorsadjunkt under förra våren och sommaren och kommer nu att slutföra sin pastorsadjunktstid hos oss. Vi räknar med att få behålla henne under hela våren och det är vi glada för.

Sin huvudsakliga tjänstgöring har Kristina i Vårfrukyrkan även om det någon gång ibland också går att möta henne i Brännkyrka kyrka. Välkommen tillbaka!

Eva Abragi

Tack Pehr-Albin!

Det var ett kärt återseende när prästen Pehr-Albin Edén kom tillbaka till oss i våras när prästkollegiet behövde extra hjälp.

Nu vid årsskiftet går Pehr-Albin vidare och blir kaplan på stiftsgården Stjärnholm i Strängnäs stift. Säkert kommer vi att träffas igen eftersom Stockholms stift också förlägger en hel del läger och annan verksamhet där.

Vi säger ett stort tack för tiden som du har varit här och önskar dig lycka till i fortsättningen.

Eva Abragi

Pilgrim

Pilgrim på hemmaplan

Varje torsdagsförmiddag kan man prova på att vara pilgrim. Klockan 10 är det samling vid Lisebergs vårdcentral för en kort pilgrimspromenad som församlingen ordnar.

– Vi kallar det att vara vardagspilgrim, berättar Anna Hirsch, diakon och en av ledarna.

Promenera kan man göra av många anledningar. Det kryper i kroppen och man behöver röra på sig. Man vill komma hemifrån en stund. Man längtar efter dagsljus och frisk luft. Det finns behov av att rensa tankarna och reflektera över livet. Hunden ska rastas. Ens lilla baby sover helst i en gungande vagn.

Allt det här ryms i pilgrimspromenaden. En del tar med sig sina gästavar, andra kommer med rullator eller barnvagn.

Att gå tillsammans gör det lättare att komma i väg. Det är enkelt att mötas vid Lisebergs vårdcentral, både buss 144 och 165 stannar i närheten.

– Vi brukar ha ett av pilgrimsrörelsens nyckelord som tema varje gång, berättar Anna och bläddrar i en av pilgrimsprästen Hans-Erik Lindströms böcker.

Varje deltagare får ett kort med dagens tema, ett bibelord och heliga Birgittas bön. Den bönen kan vi dela med alla pilgrimer och ha med oss under vandringen.

Den här gången är nyckelordet ”delande”. Vi går genom Lisebergs villakvarter och funderar på Annas fråga: Har du någon att dela dina tankar med?

Då och då stannar vi och delar våra tankar.

– Ibland går vi en stund i tystnad, berättar Anna. Det kan

FOTO: MARIA HOLMERIN NORD

vara skönt att slippa konversera.

Under pilgrimspromenaden hinner vi bland annat byta tankar kring sociala medier, kollektivhusboende, barns känsla för rättvisa och det gemensamma ansvaret för jordens alla barn.

Dessemellan ser vi oss omkring och upplever novemberdagen.

– Här har jag aldrig gått förut, säger Ingrid Bergman, som bor i Herrängen och är med för första gången.

– Jag har min fasta promenadrunda i kvarteren hemma, men det är tråkigt att alltid gå ensam.

– Där var det bara en betongplatta när vi började promenera i höstas, säger Anna och pekar på en nästan färdigbyggd villa.

Promenaden brukar gå längs lite olika vägar, men slutmålet är alltid församlingshemmet vid Brännkyrka kyrka. Här står fiket uppdukat, samtalen fortsätter över en kopp kaffe eller te och det smakar gott med en macka.

Ingen föränmälan behövs för att pilgrimspromenera. Det är bara att dyka upp.

Maria Holmerin Nord

FOTO: MARIA HOLMERIN NORD

Samling utanför Lisebergs vårdcentral. Anna inleder med en bön och delar ut små kort med dagens utvalda nyckelord.

Pilgrim

Vi som f

Att pilgrimsvandra är att ha en riktning och ett mål. Samtidigt är vandringens skavsår och solskensstunder precis lika viktiga. Ann-Christine Janson, präst i Brännkyrka, märker hur intresset för pilgrimsvandringar stadigt ökar.

– Vi vill komma ut och använda kroppen, inte bara sitta still, prata och lyssna.

Ann-Christine har hunnit samla på sig en skatt av pilgrimsminnen de senaste tre åren. Hon provade första gången hösten 2010.

– Vi var en grupp från församlingen som åkte till Birgittadagen i Finsta i Uppland för en dagsvandring. Det ösregnade precis hela dagen. Men ändå var det så himla trevligt och givande.

Så föddes pilgrimsintresset i församlingen. Året därpå blev de en grupp som deltog i Pax 2011, en vandring för fred till Dag Hammarskjölds minne. Hela vandringen gick från Uppsala domkyrka till Lunds domkyrka.

– Vår grupp gick en bit här i stockholmstrakten och sista biten i Skåne, bland annat till Dag Hammarskjöldsgården Backåkra, berättar Ann-Christine.

Det var en stark upplevelse, minns hon, att komma gående genom det flacka skånska landskapet, se kyrkorna på långt håll och mötas av kyrkklockor.

Finns i många kulturer

Pilgrimsvandringen finns i många religioner och kulturer. I det medeltida, katolska Europa var det en folkrörelse. Man färdades till Jerusalem, Rom, Jerusalem, Santiago de Compostela i norra Spanien och Nidarosdomen i Trondheim.

Pilgrimsvandringen var då ett sätt att förbättra oddsen för att komma till himlen. Kanske sökte man också sona en synd eller bli frisk från en sjukdom. Vid S:t Olofs kyrka på Österlen står det på

Pilgrimer från Brännkyrka församling

Ann-Christine Janson.

Rast i gemenskap. Skavsår plåstras om.

FOTO: MARIA HOLMERIN NORD

FOTO: BIRGITTA BÄUMI

PILGRIMENS SJU NYCKELORD

Frihet – Att inte vara styrd av klocka och almanacka. Frihetens symbol är vandringsstaven.

Delande – Att bara bära det nödvändigaste med sig, men när det delas räcker det till många. Delandets symbol är ränslan eller ryggsäcken.

Tystnad – Att stänga av det ständiga ljud- och bildbruset. Tystnadens symbol är kappan.

Bekymmerslöshet – Att gå ifrån vardagens oroskällor och bekymmer. Bekymmerslöshetens symbol är hatten.

Andlighet – Att vandra med Gud och uppleva hur andligt och materiellt smälter samman. Andlighetens symbol är korset.

Långsamhet – Att ta sig tid för eftertanke, bön, tystnad och koncentration. Långsamhetens symbol är skorna

Enkelhet – Att skala bort och inse hur lite som egentligen behövs. Enkelhetens symbol är tältet.

Här finns pil

Stockholms pilgrimscentrum i Tyresö har funnits sedan 2010 och håller till i Tyresö kyrka och församlingshem. Pilgrimscentrum i Tyresö är ett samarbete mellan Tyresö församling, Stockholms stift, Tyresö kommun och Nordiska museet.

Här finns en vardagsmötesplats och man ordnar vandringar, kurser och retreatar. Vandringar sker på fyra vandringsleder.

I augusti i år invigdes Pilgrim Vallentuna, som är ett samarbete mellan Vallentuna församling, Vallentuna kommun, Vallentuna

Öljer vägen

Brännkyrka församling ordnar regelbundet pilgrimsvandringar både för nybörjare och mer vana vandrare.

I vår blir det en nybörjarvandring i Vadstena 16–18 maj och i sommar gör vi dagsvandringar i stockholmsområdet.

Till hösten väntar två lite längre vandringar, bland annat en fjällvandring.

ling på vandring i Vadstenatrakten sommaren 2012.

FOTO: BIRGITTA BÄUML

en skylt: "Här flockades pilgrimer under århundraden. De höll fram sin svaghet, sina sjukdomar och sorger – de tyngsta argument som kan bulta på dörren till ett kärlekshus".

Enkelheten befriande

Efter reformationen på 1500-talet förbjöds pilgrimsvandringarna i Sverige och dök inte upp igen förrän i slutet av 1900-talet. Genomslaget blev starkt och omedelbart.

För den moderna pilgrimen är det kombinationen av yttre och inre resa som lockar.

– Pilgrimsvandringen erbjuder naturupplevelser, gemenskap och träning i att skala bort. Man bär det man behöver på ryggen, enkelheten är så otroligt befriande, förklarar Ann-Christine.

Hon märker att många som pilgrimsvandrar inte har direkta rötter i kyrkan men ofta ett andligt intresse. Man kan till och med

ha svårt för kyrkorummet och gudstjänsten.

– Ödmjukheten inför naturen och känslan att man är del av något större kan vara svår att förmedla i en gudstjänst men lätt när man går tillsammans.

I en tid när den organiserade religiositeten för många inte känns så intressant har pilgrimsvandringen ett helt annat tilltal.

– Att gå är en symbol för livets vandring. Uppförbackar, solsken, ryggsäckens tyngd, skavsår... Allt har en symbolisk motsvarighet.

De första kristna kallade sig helt enkelt "de som följer vägen". Genom århundradena har kyrkan blivit mer korsfarare och kyrkobyggare. Ann-Christine menar att pilgrimstanken skulle kunna vara en inspiration för hela kyrkan.

– Då blir medvandrandet och mötet viktigare än det yttre glittret. Vi känner igen varandra och delar samma väg.

Maria Holmerin Nord
frilansjournalist

grimslederna i Sverige

kristna råd, Naturskyddsföreningen i Vallentuna och flera. Pilgrimsgård och kapell finns i Frösunda.

Här finns tre vandringsleder i historisk, naturskön miljö med tydliga spår efter Sveriges första kristna.

Mer information om pilgrimsverksamheten i Tyresö, Vallentuna och på andra platser i Stockholms stift: www.svenskakyrkan.se/stockholmsstift/pilgrimsvandring

Pilgrimscentrum i Vadstena startade sin verksamhet 1997 och Hans-Erik Lindström blev

landets första pilgrimspräst. Huvudman är Linköpings stift.

I dag finns här gästhem och en omfattande vandrings-, kurs- och retreatverksamhet. För mer info se www.pilgrimscentrum.se

Många av medeltidens pilgrimsleder till Nidarosdomen i Trondheim har rustats upp de senaste åren. Flera av Nidarosvägarna har av Europarådet utsetts till Europeisk Kulturväg (European Cultural Route).

Pilgrimsleden S:t Olof och

JämtNorgevägen börjar i Selånger i Sundsvall, där Olav Haraldsson enligt traditionen landsteg med sin här 1030.

Genom Hälsingland går fyra leder från kusten och strålar samman i Kårböle.

I Värmland finns en led längs Klarälvsdalen och en i västra Värmland.

ISkara stift finns såväl pilgrimsleder till Trondheim som lokala leder.

Romboleden startar i Munktorp utanför Köping i Västman-

land och är cirka 70 mil lång.

På Gotland går Gotlandsleden från kust till kust från S:t Olofsholm till Visby.

I Skåne, Blekinge och Småland finns både lokala leder och leder som en del i det europeiska nätverk som ska binda ihop vallfartsorterna Trondheim, Vadstena och spanska Santiago de Compostela.

Riksföreningen Pilgrim i Sverige samlar information om pilgrimslivet och olika leder:

www.pilgrimisverige.se
MHN

Sankt Olav och Sankta Birgitta

Två nordiska helgon har haft stort inflytande på vår pilgrimshistoria och står i förgrunden även i den nutida pilgrimsrörelsen.

Den förste är Olav den helige (S:t Olof), kung i Norge 1015–1028. Han hette egentligen Olav Haraldsson. Under hans regering blev Norge officiellt ett kristet land. Olav fördrevs av Knut den store, flydde till Ryssland, fick hjälp av Anund Jakob i Uppsala att sätta upp en här och gjorde ett misslyckat försök att återta makten. Han dödades i slaget vid Stiklestad 1030.

Nästan omgående började det berättas om mirakler vid hans grav. Kvarlevorna flyttades till Trondheim, biskop Grimkjell helgonförklarade honom och den stora Nidarosdomen över hans grav stod klar 1320.

Olav blev ett otroligt populärt helgon och Nidarosdomen var under medeltiden norra Europas viktigaste vallfartsort.

Det finns S:t Olofskyrkor på många håll både i Sverige och utomlands. Lunkende socken på Österlen var till exempel under medeltiden Danmarks viktigaste vallfartsort för S:t Olofskulten. Silveryxan som kyrkans S:t Olofsstaty hade i handen ansågs ha helande krafter. Så småningom fick hela byn namn efter helgonet och heter fortfarande Sankt Olof.

Den heliga Birgitta, som levde på 1300-talet, vallfärdade med sin make Ulf Gudmarsson både till Nidaros och till aposteln Jakobs grav i spanska Santiago de Compostela.

Efter hans död flyttade hon 1349 till Rom och gjorde pilgrimsresor till bland annat Assisi, Farfa och Neapel.

Birgittas sista pilgrimsresa gick till Betlehem. Hon avled strax efter hemkomsten till Rom 1373. Påven helgonförklarade henne 1391.

Sedan 1999 är Birgitta europeiskt skyddshelgon tillsammans med Katarina av Siena och Edith Stein.

En fras ur en av Birgittas böner har blivit alla pilgrimers bön: "Herre, visa mig din väg och gör mig villig att vandra den".

MHN

Kalendarium

Det händer...

Brännkyrka kyrka
med församlingslokaler
Göteborgsvägen 189-193, Älvsjö

Söndagsmessa/Högmässa
/Mässa med små och stora
Söndagar 11.00

Frälsarkransmessa
Söndagarna 12 januari,
9 februari, 9 mars 18.00.

Öppen kyrka
Brännkyrka kyrka är öppen
alla dagar 09.00–15.00.

Vårfrukyrkan
med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1-7, Fruängen

Vårfrumässa/Söndagsmessa
/Mässa med små och stora
Söndagar 11.00.

Kvällsmässa
Onsdagar 19.00.

Sinnesromässa
Sista onsdagen/månad 19.00.

Öppen kyrka
Vårfrukyrkan är öppen
måndag–torsdag 09.00–16.00.

Start v. 3 för...
Café Kyrktorget
Öppen gemenskap i caféet
utanför Mariasalen
onsdagar 10.30–15.00.

Sopplunch 30:-
Onsdagar 12.30
Lunchmusik
Onsdagar jämna veckor 12.00
Lunchmessa
Onsdagar ojämna veckor 12.00
Fredsgruppens arbetsträff
Onsdagar 13.00–14.00
i Mariasalen.

Qigong, meditation, bönen
Torsdagar 09.00
Terminsavgift 600:- (fika ingår)

Start v. 4 för...
Fredsgruppens loppis
öppet torsdag 14.00–17.00,
fredag, lördag 11.00–14.00.

Start v. 5 för...
Kyrktorgscafé
Torsdagar ojämna veckor
13.00–15.00.

För aktuellt veckoprogram se
Stockholms stifts samlade an-
nons i DN/SvD fredagar samt
veckoannonsering i "Mitt i Sö-
derort" tisdagar. Du kan också
besöka www.brannkyrka.org

Familjerådgivning

Församlingens familjerådgivning växer och har plats för fler

För snart två år sedan öppnade familjerådgivningen i Brännkyrka församling. Satsningen var ett konkret svar på ett tydligt ökat behov av samtalskontakter – i frågor som rör just nära relationer. Antalet besökare ökar stadigt men det finns utrymme för flera. Relationer kan behöva både akuthjälp och friskvård, och det kan församlingen hjälpa till med. Alla är välkomna, oavsett religion eller icke-religion, etnicitet, läggning eller annat.

Måste det då vara så svårt som det ibland kan bli i en nära relation? Ofta handlar det om att man behöver en utomstående röst som kan höra och bemöta båda sidor, och hjälpa dem till nycklar att förstå varandra. Så var det för George och Tina. Olika sätt att tackla problem och jobbiga saker hade fört dem lite för långt isär, och relationen behövde ny luft.

De kollade runt på nätet och hittade Brännkyrka församlings familjerådgivning. Båda tillstår att det här med att det var i kyrkans regi var en liten tröskel att passera, men båda ville "ge det en chans".

– Det var superbra! säger Tina. Vi fick ett jättefint bemötande, väldigt professionellt. Det har gett mig väldigt mycket att gå dit – vi

FOTO: NORDICPHOTOS

kan kommunicera bättre och har verkligen blivit lyssnade på båda två, och också fått råd och tips båda två.

– Visst kom vi in på existentiella frågor, men på ett bra sätt, säger George. Jag känner att jag har fått redskap att arbeta med för att vi ska komma vidare. Mycket bekräftar det man redan tänkt. Tidigare erfarenheter styr ofta hur man betar sig och det är bra att få upp ögonen för det.

– I parterapi ligger fokus tydligt på relationen mellan parterna, säger familjerådgivaren diakon Eva Lundström. För många är det så att familjelivet och barnen tagit så mycket utrymme att vuxenrelationen tappats bort.

För Karin, som gått till familjerådgivningen

ensklit blev den istället en hjälp att bryta upp ur en relation, som hon idag benämner som destruktiv.

– Jag läste i församlingstidningen om familjerådgivningen, men min dåvarande partner ville inte. Vi hade gått i terapi tidigare, men jag kände att jag inte var klar.

Just att det är välkommet att komma ensklit, eller med problem som rör andra nära relationer än just parförhållanden, har Brännkyrka församlings rådgivning redan från start varit tydlig med.

– Här fick man inga pekpinor utan fick tänka själv, säger Karin. Jag upplevde en helt annan empati än i andra samtal jag varit på. Det har verkligen hjälpt mig!

Även Karin kände något av tveksamhet först, att detta är i kyrkans regi. Hon tror ju inte riktigt, liksom... Ändå beskriver hon någon sorts trygghet och tillhörighet här.

Den tveksamheten ska ingen behöva känna. Alla är välkomna. För Brännkyrka församling är familjerådgivningen en självklar satsning i en tid och på en plats där behovet tydligt finns. Från årsskiftet justerar vi ner avgiften, för att fler ska få möjligheten – och det första besöket är alltid gratis.

Kari Malmström

Personerna i artikeln heter egentligen något annat.

TIDSBOKNING: 08 447 11 45 • familjeradgivning.brannkyrka@svenskakyrkan.se

Berättelse från en resa

Det mesta var olikt vardagen här hemma

För tredje gången har församlingen rest till Indien med en grupp ungdomar. Där har vi bland annat besökt barnhem, volontärarbete, kyrklig ungdomsgrupp, TTS (Tamil nadu Teologiska Seminarium), shoppat, ridit på elefanter, badat i havet och mycket annat. Temat för resan var diakonalt och socialt arbete med studiebesök på bland andra CMS (Coimbatore Music School), olika barnhem och gatubarnsprojekt. Här nedan en kort berättelse om några av ungdomarnas intryck.

De frågor vi får när jag berättar om resan till Indien handlar väldigt lite om det som faktiskt var det mest intressanta. Var toaletterna bara ett hål i golvet? Ibland, men de allra flesta ställen hade "vanliga" toaletter. Gick det kor på gatan? Ja, faktiskt. Blev ni magsjuka? Inga kommentarer.

Men det som har gjort ett mer bestående intryck är det som också är svårast att sätta ord på. Hur mycket man än läser på innan resan kan man inte vara helt förberedd. Så fort man klivit av planet så slungas alla nya intryck mot en med full kraft. Det är kaotiskt, högljutt, färgglatt och intensivt. Efter att den första chocken lagt sig insåg jag att Indien är den mest fascinerande och lärorika plats jag någonsin besökt. Den mest betydelsefulla insikten jag fått med mig hem handlar om att hitta lugn mitt i kaoset och fokusera på det positiva.

Det går inte att njuta fullt ut av Indien utan ett stort mått tålmod. Mycket av det dagliga livet fungerar enligt principen organiserat kaos. Nyckelordet här är FUNGERAR, för det gör det faktiskt - förvånansvärt bra. Om man försöker inrätta tillvaron efter våra idéer om ordning

och reda missar man allt spännande som finns runt omkring en.

Trafiken i Indien är något alldeles särskilt, en blandning av rickshaws, bilar och mopeder som alla försöker sicksacka fram genom kaoset. Tutan på bilarna, eller rickshaws', används flitigt och var ett ständigt bakgrundsljud under vår resa. Exempelvis så är den indiska varianten av en säker omkörning att hänga på tutan för att signalera "Se upp, här kommer jag!". Till en början var jag skräckslagen. Det var inte förrän jag slappnade av som jag lade märke till det fina lilla altaret på instrumentbrädan. Om jag fortfarande hade haft all min uppmärksamhet på trafiken hade jag missat korna som mumsade på en sophög och den lilla butiken som bara sålde begagnade fjärrkontroller.

Naturligtvis skiljer sig mycket i Indien från det vi är vana vid här hemma. Och det är lätt hänt att det negativa är det som sticker mest i ögonen. Men om man bara fokuserar på det som är dåligt missar man såklart att det finns mycket som är bättre i Indien. Det går att gnälla över hur skräpigt och smutsigt det oftast är. Eller så kan man höja blicken, se sig omkring lite mer, och uppskatta hur lite väldigt lite klotter och graffiti det finns på väggar och murar.

I Indien anses det inte oartigt att stirra på andra människor. Som turister var vi i högsta grad uttittade, ibland ville folk till och med fotografera varandra tillsammans med oss. Men det grundar sig i ett genuint intresse för andra människor, och då gör det ju faktiskt ingenting att det anses som väl framfusigt på andra sidan jordklotet. Det är svårt att inte

bli berörd av hur öppna och gästvänliga indierna är när främmande människor stoppade oss på gatan för att fråga varifrån man kommer och önska oss välkomna till Indien. Maria Larsen

FOTO: MICHE TURNER

Hela gänget samlat vid novemberens Afton mellan himmel och jord i Vårfrukyrkan, där de berättade om sin resa.

Porträttet

”Jag skulle vilja ut i världen och göra skillnad”

Hon är ett energiknippe, Julia Andersson, sedan i våras kyrkvård i församlingen. Julia utstrålar vilja, målmedvetenhet och stor glädje i det hon gör. Att vara mamma är viktigt för henne. Som volontär i församlingen vill hon göra en insats. Kallet att så småningom bli präst har hon bejakat. Hon vill att det ska uppfattas som okej att ha en kristen tro – och okej att respektera andras tro eller icke-tro.

När Julia säger till folk att hon vill bli präst möter hon blandade reaktioner. En är att det verkar spännande men minst lika ofta upplever hon ett ifrågasättande.

– Det är ganska privat här i Sverige, det här med religion, det är inte något man naturligt delar.

29-åriga Julia är sedan fyra år Östbergabo tillsammans med sambon Rickard och två barn, 9 och 5 år. Kontakten med Brännkyrka församling började med att dottern var med i musikleken Sjöänglarna. Så småningom ville hon själv närma sig sin lokala församling, gärna för att få ett uppdrag. Numera är hon dels kyrkvård, dels del av Volontärbanken.

Ett kall och en mening

Det här med drömmen att så småningom bli präst kom så sakteliga. Hon beskriver det som att hon alltid haft en tro, men länge ganska oreflekterad. Gud har alltid funnits där; hon är döpt, har gått på Kyrkans barntimmar, och konfirmationen var en självklarhet. ”Nästan alla gjorde det” på den ort där hon då bodde.

Hon har flyttat runt mycket, berättar hon. Julia är uppvuxen i Skåne och bytte som barn ort flera gånger. De var många syskon och hennes mormor blev tidigt viktig. Till henne fick de åka en och en, få egentid och bli sedda.

– Hon är verkligen min klippa i livet! Vi pratar vid varenda dag, berättar hon.

Som vuxen vidgade hon vyer. På flera orter runt om i Sverige har hon tillfälligt slagit ner bopålar, också i Danmark har hon hunnit med att bo. Det danska kynnet gillar hon, och när en liten dröm om att en gång kunna bo där igen.

– Jag vill resa runt, jobba i kyrkan runt om i världen, se nya platser och nya saker, träffa nya

Julia gillar sina uppdrag i församlingen. Här trivs hon och får nya erfarenheter.

människor, säger hon.

Julias oreflekterade tro vändes en dag i ett kall och en mening. När något är riktigt svårt, när man själv har gjort allt som står i ens makt för att förbättra sin livssituation, och krafterna bara inte räcker längre – då kan Gud finnas där, som någon att luta sig mot, någon som bär, tänker hon.

Och precis så var det i Julias liv för ett antal år sedan. En period var tillvaron så pass knepig att hon behövde och bad om hjälp.

– Jag gick till en kyrka, satte mig där, och då kände jag lugnet, någonstans fanns där en kraft, säger hon. Lite som en ”övertouchande vakande hand”. Där det kunde ha slutat illa fanns Gud där och jämnade liksom ut kurvan.

Någon som bär

Hon nämner en favoritdikt, eller berättelse: ”Fotspår i sanden” – där berättarrösten i dialog med Gud ser att de två har varit medvandrare genom livet och lämnat parallella spår i sanden, men plötsligt fanns där bara spår av ett par fötter som vandrat. ”Varför lämnade du mig när jag som bäst behövde dig?” blir frågan som får svaret: ”Där du bara ser ett par fotspår, då bar jag dig”.

– Det är själva kärnan i mitt kall, säger Julia. Att tro på någon

som kommer när det är så jobbigt att man inte orkar längre, som bär en... tills man orkar igen!

På gymnasiet gick hon bara ett år, sedan konstaterade hon att hon inte visste vad hon ville (än) och hoppade av. Så följde år av jobba – resa – jobba – resa. När dottern kom för nio år sedan började hon plugga på distans och har sakta men säkert byggt på både utbildning och bildning.

– Jag ville bli socionom från början, ville hjälpa människor, och funderade på det. Men... Historia är intressant! Jag tänkte ett tag att bli historie- och religionslärare, men det kändes inte riktigt som jag. Så småningom föddes tanken ”tänk vad häftigt det vore att få jobba inom kyrkan!”.

Så hittade hon teologiprogrammet på Umeå universitet på distans, och tärningen var kastad. ”Kommer jag in så kommer jag in”, tänkte hon. Hon kom in. ”Det var någon som ville något med mig”.

I januari 2015 är planen att hennes prästansökan ska lämnas in – sedan gäller det att bli antagen som prästkandidat av stiftet.

– Min ”stora” plan är att vara helt klar 2016. Men det är ner-

vöst, jag vet ju inte om jag faktiskt blir antagen. Om man vill satsa på att bli präst måste man vara väldigt säker själv, för det finns inga garantier bara för att man utbildar sig. Men jag har hittat hem i vad jag vill göra, så nu kör jag!

Utrymme för varandra

Det här med religion som privatsak återkommer vi till. Julia ser det som långt ifrån självklart accepterat detta att vara kristet troende i dagens Sverige. Det är ofta svårt att känna sig förstörd.

– Vårt samhälle vilar ju på ett kristet fundament. Titta bara på alla ”röda dagar” – varför har vi dem? Jag upplever att det numera

finns en rädsla för kristendom som nästan är större än rädslan för andra religioner. Inför påsken kan man på förskola och skola göra påskharar – och något annat kanske man inte ens pratar om. Men påsken har ju väldigt lite med harar att göra, om man ser till rötterna!

Hon önskar att alla som tror – och de som inte tror – ville lämna utrymme för varandra.

– Oavsett vilken religion man bekänner sig till ska man kunna känna sig stolt över det!

Men Julia är ingen ”kyrknörd”. Hon gillar att läsa, och det behöver sannerligen inte bara vara tung litteratur. Ett intresse är att återigen fullkomna hela samlingen av Kitty-böcker, som hon hade i ungdomen men som skingrats med flyttarna. Hittar hon en saknad volym på loppis kan hon mycket väl ringa sin mamma och berätta att: ”nu har jag DEN!”.

Sedan vill Julia gärna vara en närvarande mamma, vilket är ett av skälen till att hon valt distansstudier. Hon skrattar och tillstår:

– Ibland när jag varit i kyrkan en hel söndag, först som kyrkvård i mässan och sedan som volontär med konfirmanderna – så kan jag känna att ”hjälp – en hel dag utan dem! Vad har vi missat?!”

En ny plats varje dag

Att vara kyrkvård ser hon som en naturlig del i utvecklingen, ett viktigt steg på resan mot att bli präst. Och uppgiften berikar.

– Som kyrkvård ser jag gudstjänsten på ett helt annat sätt än som deltagare. Man får naturligt fokus på budskap, dagens texter, blir aktiv och delaktig i det som förmedlas.

Medan Julia flyttat mycket och rest mycket är sambon Rickard urstockholmare och trivs bra på hemmaplan.

– Jag skulle kunna bo var som helst, så länge familjen är med! Jag skulle kunna bo i en husvagn, se en ny plats varje dag. Jag skulle vilja ut i världen och göra skillnad, åka med ”rosa bussarna”, hjälpa gatubarn, arbeta i en kyrka vid stranden...

Men inte bara Rickard utan också barnen är hemkära. Och Ju-

lia som själv flyttade mycket som liten menar att barn har rätt till en fast punkt. Det är inte särskilt kul att vara ”ny i klassen” hela tiden, det vet hon av erfarenhet.

Var sak har alltså sin tid. Just nu är det här i Brännkyrka som gäller.

Kari Malmström

Nya sångare

Sköna toner i litet format – tenorer sökes till Brännkyrka vokalensemble

Brännkyrka vokalensemble är det senaste tillskottet i församlingens musikliv. Det är bra precis ett år sedan idén föddes att starta en liten sångarensemble med relativt avancerad klassisk repertoar. Tonvikten ligger på renässans- och barockmusik – Minna Heimo som är ensemblens musikaliska ledare beskriver Dietrich Buxtehude som något av "huskompositör".

Varför denna satsning? I församlingen finns flera körer med olika inriktning och profil men just det lilla formatet saknades. Klassisk kyrkomusik rymmer så mycket mer än stora verk med månghöv-

dad orkester. Roligt då att kunna göra också "mindre musik" med egna krafter.

I starten var sångarna bara tre: en sopran, en alt och en bas.

– Det blir väldigt vackert men blir också sårbart. Ansvar på den enskilda sångaren är stort, säger Minna.

Under hösten satsade hon på att rekrytera ytterligare en röst till varje stämma och nu är ensemblen sex sångare stark, i åldrar mellan 17 och 51. Nu vill man ge sig på fyrstämmig musik och söker därför tenorer.

Vad krävs då av den som vill vara med?

– Att man har erfarenhet av att sjunga i kör och att man känner

sig säker i att hålla sin stämma själv – och givetvis intresse för den här typen av musik!

Ensemblen har hittills medverkat vid ett antal gudstjänster, bland annat med en Buxtehudekantat till orkesterackompanjering. Annars är huvudinriktningen a capella-musik.

– Vi vill inte bli större än en dubbelkvartett, det lilla formatet är en del av tjusningen med detta, säger Minna.

Kari Malmström

Så tenorer – se hit!

För provsjungning kontakta Minna Heimo, 08-447 11 06, 0709-698 943, minna.heimo@svenskakyrkan.se

Brännkyrka vokalensemble övar torsdagar 18.45–21.15 i Brännkyrka församlingshem.

"ADORATION OF THE MAGI" AV GENTILE DA FABRIANO, UFFIZIERN, FLORENS

Brännkyrka kyrka måndag 6 januari 18.00

"In dulci jubilo vol. II"

Musik av M. Praetorius, D. Buxtehude och J.S. Bach

MEDVERKANDE

Brännkyrka Vokalensemble

Bruno Årfors, blockflöjt

Juliana Shapiro & Anna Sundin, violin

Louise Agnani, viola da gamba

Robert Zelizi & Minna Heimo, orgel

Fri entré, kollekt

I SAMARBETE MED **sensus**

Äntligen står Maria i klocktornsnischen!

På första advent, åtta år efter själva kyrkans invigning, avtäcktes och välkomnades Vårfrukyrkans Mariaskulptur, avtäcktes och välkomnades Vårfrukyrkans Mariaskulptur, formgiven av konstnären Linda Shamma Östrand. Skulpturen är i blått glas och betong med en bruten ljustråle som bärande element. En talrik församling slöt upp vid välkommandet och till psalmsång och trumpetfanfarer drogs täckelset av vår nya Maria.

Har du inte sett henne än, kom förbi och ta en titt! När skymningen faller tänds ljustrålen medan figuren är obelyst i dagsljus. Bilden till höger finns nu som vykort till försäljning i våra kyrkor. KM

FOTO: HÅKAN FLANK

TILL DIG SOM BOR I VÄSTERTORP

Det här numret av Brännkyrkladet är det sista som kommer automatiskt i din brevlåda. Nu vid årsskiftet justeras våra församlingsgränser, och stadsdelen Västertorp kommer att höra till Hägerstens församling.

Vill du fortsätta läsa vår tidning kan du antingen hämta den i våra kyrkor, eller bli gratis-

prenumerant. Vill du ha tidningen hemskickad, skicka namn och adress till **FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 20 Älvsjö**. Du behöver inte frankera brevet. Märk kuvertet "Brännkyrkladet". Du kan också skicka e-post till brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

Jag och Gud

Gud agerar genom en medmänniska

Ingrid Karaduman Hansen

Diakon, vik i Brännkyrka hösten 2013

"Vad bra att du kom, jag har väntat på dig" Det var mormors ord när jag som 11-åring cyklat den 6 kilometer långa sträckan för att hälsa på henne. Min mormor fortsatte med att förklara: "Jag kände mig så fruktansvärt ensam så jag bad till Gud att han skulle skicka någon till mig". Så fortsatte hon: "Nu ska vi tacka Gud för att han sände dig". Min mormor blev väldigt glad för att jag kom, men hon sa att det var Gud som hade skickat mig!

Jag reagerade med en viss besvikelse, inte hade Gud pratat med mig om att jag skulle ut på en cykeltur till mormor, det var ju bara så att jag fick en väldig lust att hälsa på henne.

En annan situation, jag är vuxen, arbetar långt ifrån Sverige och den här dagen mår jag psykiskt alldeles förskräckligt dåligt, jag känner mig förtvivlad ensam och ledsen. Då får jag ett brev daterat flera dagar tidigare, skrivit av en vän som befinner sig 150 svenska mil längre bort. Brevet börjar med "Jag vet att du har det väldigt svårt just nu...". Jag upplever det som om hela brevet handlar om den situation som jag befinner mig i. Brevet som är flera sidor långt ger mig tröst, ger mig möjligheter till lösningar, ja, det blev med andra ord till läkedom och balsam för min själ.

När jag flera månader senare träffade min brevvän och frågade hur det kom sig att han skrev det speciella brevet just då, jag hade ju inte på något sätt antytt något om att jag hade svårigheter. "Jag vet inte, jag kom bara inte undan, jag var tvungen att skriva brevet till dig", blev svaret.

Det här är ganska typiska bilder av mig och min relation till Gud. Gud finns nära, i det lilla, Gud finns i en relation med oss och i ett beroende av oss. Gud agerar genom en medmänniska.

Det finns en bild av en kristusstaty som fick sina händer bortsprängda under andra världskriget och där församlingen låter den stå i kyrkan utan händer med rubriken "Jag har inga andra händer än dina", den bilden är väldigt stark för mig.

Jag vill citera psalm 766 där jag kan känna igen mycket av min Gudsbild.

Jag tror på en Gud som gråter med mig, när jag gråter och allting är gråt.

En tröstande Gud som kan trösta likt den som väntar tills gråten gått åt.

Jag tror på en Gud som bor inom mig och som bor i allt utanför

En skattande Gud som vill skratta med mig, som lever med mig när jag dör.

Och ändå... detta räcker inte för att beskriva min Gudsbild. Gud är större...!! Större än jag kan fatta och förstå. Jag kan inte placera Gud i en liten ask och säga att det här är Gud. Verkligen, Gud är större än min mänskliga förmåga att förstå och förklara.

Gud som finns inom mig och dig. En Gud som jag känner vördnad och bävan inför. En helighet som jag saknar ord för, orden är för platta och för små, som att med ord försöka beskriva hur en stjärnhimmel ser ut en klar vinternatt eller en vacker solnedgång i havet en sommarkväll eller en björkdunge fylld av utslagna vitsippor på våren. Hur ska jag hitta ord som kan beskriva Gud? I det nära, i det lilla och i det stora heliga, i den spänningen finns min relation till Gud.

Här vill jag låna ord av Dom Helder Camara (1909–1999) biskop i Brasilien:

Må jag aldrig bli en port för min nästa där han dras in och tvingas gå mina vägar genom mina dörrar – som om de vore hans – och bli beroende av mina nycklar. Om min port är Kristus är ändå det viktigaste att jag hjälper min broder att vandra sin väg till Fadern och förbli sig själv.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

natur & miljöparmen

RSK

Riksföreningen - Stoppa Mäns Våld mot Kvinnor

folkhälsainformation.se

BRIS

BARNENS RÄTT I SAMHÄLLET

TRAFIK kalendern

Brännkyrkladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: EVA ABRACI

UPPLAGA: 23 500 • TRYCK: V-TAB • DISTRIBUTION: POSTEN

NÄSTA NUMMER UTKOMMER I FEBRUARI/MARS 2014

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING